

*Ministru kabineta 2009.gada 15.septembra noteikumu Nr. 1056
„Lauksaimniecības produktu integrētās audzēšanas, uzglabāšanas un
marķēšanas prasības un kontroles kārtība” prasības*

1. Lai nodrošinātu attiecīgajam kultūraugam optimālus augšanas apstākļus, veic nepieciešamos agrotehniskos pasākumus.
2. Katram kultūraugam izstrādā mēslošanas plānu. Kultūraugus mēslo agronomiski piemērotā laikā ar mēslošanas līdzekļiem, kuru sastāvs apmierina mēslošanas plānā aprēķināto augu barības elementu vajadzību.
3. Lai aizsargātu derīgos organismus, pēc iespējas saglabā derīgo organismu mājvietas – piemēram, atsevišķi augošus krūmu pudurus, vecus kokus, akmeņu kaudzes (krāvumus) – un veic citus pasākumus, lai veicinātu to vairošanos.
4. Nosakot nepieciešamos augu aizsardzības pasākumus:
 - a. aktīvās veģetācijas periodā regulāri pārbauda konkrēto lauku un veic kaitīgā organisma izplatības dinamikas un augu attīstības novērojumus, kurus dokumentē;
 - b. izmanto vispārējo brīdinājuma sistēmu vai citu pieejamo informāciju par kaitīgā organisma parādīšanos un prognozi par tā attīstību;
 - c. izmanto informāciju par Latvijā pieejamiem un dienesta mājaslapā publicētiem kaitēkļu un slimību kaitīguma sliekšņiem, lai pieņemtu lēmumu par augu aizsardzības līdzekļu lietošanu kaitīgo organismu ierobežošanai.
5. Pēc iespējas izmanto piemērotas un efektīvas bioloģiskās, mehāniskās vai agrotehniskās kaitīgā organisma ierobežošanas metodes. Ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus lieto tikai tādā gadījumā, ja, izmantojot minētās metodes, vēlamo rezultātu nav iespējams iegūt vai ir sasniegts tāds kultūraugu bojājuma līmenis, ka šo metožu izmantošana radīs ražas zudumu.
6. Lai novērstu kaitīgo organismu izplatīšanos, tīra noliktavas, glabātavas, iekārtas, tehniku un instrumentus.
7. Lieto iespējami mazāko augu aizsardzības līdzekļa reģistrēto devu vai līdzekli lieto atsevišķās lauka vietās, izvērtējot, vai riska līmenis veģetācijai ir pieņemams un nepalielina pret augu aizsardzības līdzekļiem izturīgo kaitīgo organismu populāciju attīstību.
8. Lai izvairītos no iespējamās kaitīgā organisma rezistences rašanās, augu aizsardzības līdzekli lieto, ievērojot marķējumā dotās norādes par rezistences veidošanās riska ierobežošanu.
9. Saimniecībā izveido uzskaites sistēmu, kurā par katru lauku norāda specifisku informāciju
10. Stādāmā materiāla, sēkļu, augu aizsardzības līdzekļu, mēslošanas, kaļķošanas un ģipšošanas līdzekļu pirkumu apliecināšanos dokumentus, augu pases vai etiķetes, sēkļu sertifikātus, kā citus minētos uzskaites datus glabā trīs gadus. Agroķīmiskās izpētes vai augšņu analīžu rezultātus glabā līdz atkārtotās izpētes vai analīžu rezultātu saņemšanai.

11. Vienu graudaugu sugu vienā laukā bez augu maiņas audzē ne ilgāk kā trīs gadus pēc kārtas.
12. Rapsi vienā laukā audzē ne biežāk kā reizi četros gados, bet laukos, kuros augsnes pH līmenis pārsniedz 7,2, – ne biežāk kā reizi trijos gados.
13. Pākšaugus vienā laukā audzē ne biežāk kā reizi trijos gados.
14. Graudaugu audzēšanai izmanto kodinātu sēklas materiālu, kura dīgtspēja ir pārbaudīta.
15. Rapša un kukurūzas audzēšanai izmanto sertificētu kodinātu sēklas materiālu.
16. Dārzeņu un kartupeļu audzēšanai izvēlas tādus apstrādes veidus, kas pēc iespējas mazāk sablīvē augsni un neveicina negatīvas pārmaiņas augsnes struktūrā.
17. Audzējot baltos, sarkanos un Savoijas galviņkāpostus, ziedkāpostus, brokoļus, Briseles kāpostus, Pekinas un Ķīnas kāpostus, kolrābjus, kāļus, rāceņus, rutkus un redīsus (turpmāk – krustziežu dzimtas dārzeņi), ievēro augu maiņu. Sējumos, kuros neievēro augu maiņu, audzē starpkultūras, izņemot krustziežu dzimtas augus.
18. Gurķus, kabačus, patisonus, ķirbjus, bietes, lapu dārzeņus, sīpolus, ķiplokus, puravus, tomātus, papriku, burkānus, selerijas, pētersīļus, pastinākus, dilles un ķīmenes atklātā laukā vienā un tajā pašā vietā audzē ne biežāk kā reizi trijos gados.
19. Burkānus, selerijas, pētersīļus, pastinākus, dilles un ķīmenes neaudzē laukā, kurā iepriekšējā sezonā audzēti kartupeļi, un laukā, kas inficēts ar nematodēm *Meloidogyne spp.*, *Pratylenchus spp.* un *Heterodera spp.*
20. Kartupeļus vienā laukā bez augu maiņas audzē ne ilgāk kā trīs gadus pēc kārtas.
21. Krustziežu dzimtas dārzeņu audzēšanai izmanto kodinātu sertificētu vai standarta sēklas materiālu.
22. Biešu audzēšanai izmanto ar fungicīdiem kodinātu sertificētu vai standarta sēklas materiālu.
23. Burkānu, seleriju, pētersīļu, pastinaku, diļļu un ķīmeņu audzēšanai ieteicams izmantot ar fungicīdiem un insekticīdiem kodinātu sertificētu vai standarta sēklas materiālu.
24. Lapu dārzeņu, tomātu un paprikas audzēšanai izmanto sertificētu vai standarta sēklas materiālu.
25. Sīpolu, ķiploku un puravu audzēšanai izmanto sertificētu vai standarta sēklas materiālu.
26. Zemenes vienā un tajā pašā vietā audzē ne ilgāk kā četrus gadus pēc kārtas. Atkārtoti tajā pašā vietā zemenes stāda ne ātrāk kā pēc triju gadu pārtraukuma. Ierobežojums neattiecas uz laukiem, kuros zemenes audzē kūdras maisos un attiecīgi maina substrātu.
27. Augļkokus un ogulājus audzē laukā ar piemērotu augsni un reljefu, nodrošinot atbilstošu audzēšanas tehnoloģiju un koku vainagu veidošanu. Šķirņu izvēlē ievēro konkrētās vietas klimatiskos apstākļus. Pirms daudzgadīgo stādījumu ierīkošanas augsni sagatavo atbilstoši katras augļkoku vai ogulāju kultūras prasībām un ierobežo nezāļu izplatību.
28. Augļkoku un ogulāju stādīšanai izmanto pārbaudītu standarta vai sertificētu pavairojamo materiālu. Zemeņu audzēšanai izmanto pārbaudītu standarta, sertificētu vai pašaudzētu stādāmo materiālu, kas ņemts no speciāli ierīkota mātesaugu lauka.